

Nr 71.

Ankom till riksdagens kansli den 2 maj 1916 kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning av väckt motion om ersättning åt kommuner för vissa av värnpliktiges inkallande till rikets försvar föranledda utgifter.

(3:e avd.)

I en inom andra kammaren väckt, till statsutskottet remitterad motion (nr 71) har herr *G. W. Källman* hemställt, att riksdagen måtte anslå erforderliga medel för gottgörelse till kommuner, med belopp dessa styrkt sig ha utgivit till ersättning åt ordförande i pensionsnämnder eller deras biträden för handläggning av ärenden rörande mobiliserades familjeunderstöd.

Beträffande de skäl motionären anfört till stöd för sin framställning hänvisas till motionen.

Utskottet vill ingalunda bestrida, att statens krav på pensionsnämndsordförandena att handlägga ansökningar om understöd åt vissa värnpliktiges familjer vållat dels dessa kommunernas tjänstemän ökat arbete dels ock utgifter för kommunerna i de fall då dessa funnit sig böra bevilja ersättning för nämnda arbete. Men av motionärens eget uttalande, att det från kommunernas sida icke kunnat ifrågakomma att, då ersättning blivit begärd, neka sådan, »då därigenom tusentals familjer icke, eller i varje fall icke inom behörig tid, skulle kommit i åtnjutande av ett för deras livsuppehälle oundgängligt understöd,» framgår, att det uppenbarligen legat i kommunernas intresse, att detta arbete blivit utfört. Att under sådana omständigheter bevilja anslag från statens sida,

*Utskottets
yttrande.*

men, på sätt motionären föreslår, göra dess fördelning beroende av, huruvida pensionsnämndsordförande begärt ersättning eller icke, kan utskottet ej tillstyrka.

Utskottet hemställer alltså,

att herr Källmans ifrågavarande motion icke måtte vinna riksdagens bifall.

Stockholm den 2 maj 1916.

På statsutskottets vägnar:

CARL SWARTZ.

Närvarande: se under utlåtandet nr 70.
